

מ"ת 50339/07/16 - ר' ג' נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 50339-07-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה נ' ג'(עציר)
תיק חיצוני: 305135/2016

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	ר' ג'
נגד	
משיבה	משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת בן זוג בנסיבות מחמירות.

ביום 16.8.16 הורשע המבקש בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. ההליך העיקרי נדחה לשמיעת טיעונים לעונש, לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן. התיק קבוע ליום 22.2.17.

ביום 16.8.16 שוחרר המשיב ממעצר בתנאים מגבילים, הכוללים בין היתר מעצר בית בבית הוריו (בישוב סגור), בפיקוח משמורנים. עוד הותרה יציאתו של המבקש ממקום מעצר הבית, ל"חלונת התאווורות", בכל יום בין השעות 10:00-13:00 ו- 16:00-19:00 (בתחומי הישוב סגור).

בעניינו של המבקש נערך תסקיר מעצר, אשר העריך כי מהמבקש נשקפת מסוכנות כלפי המתלוננת, ברמה בינונית עד גבוהה.

בבקשה נטען כי חלף זמן ניכר מהמועד בו ניתנה החלטת השחרור, והמבקש מקפיד לשמור על תנאי השחרור. משכך, נטען כי התנאים המגבילים אינם משרתים מטרה כלשהיא, והם גורמים להכבדה מיותרת. בדיון בפני הוסיף ב"כ המבקש, כי מצבו הכלכלי של המבקש קשה, וכי הוא נקלע לחובות בשל חוסר יכולת לעבוד באופן רציף ומסודר.

המשיבה מתנגדת להקלה בתנאי השחרור, שכן לא חל שינוי במסוכנות הנשקפת מהמשיב, וחלוף הזמן אינו הפרמטר היחיד לבחינת בקשה לעיון חוזר.

לאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן ושמעתי את טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

בבש"פ 6772/05 פלוני נ' **מדינת ישראל** (11.8.2005) נאמרו הדברים הבאים, היפים אף לענייננו (ההדגשה אינה במקור):

"בקשה לעיון חוזר בתנאי חלופת מעצר נדונה במסגרת סעיף 52(א) לחוק המעצרים. התנאים לקיומו של עיון חוזר בהחלטת מעצר שניתנה קודם לכן הקבועים בהוראה זו ומותנים בגילויין של עובדות חדשות או בשינוי נסיבות, או במעבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. גם אם מתקיימת אחת העילות לעיון חוזר, על בית המשפט הדן בבקשה לאזן בין השיקולים והאינטרסים השונים הפועלים בענין נשוא ההכרעה, כאשר נקודת האיזון ביניהם עשויה להשתנות לאור העילה החדשה שברקע העיון החוזר... בנסיבות ענין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינו מצדיק את שינויה בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, וההנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסכמת העורר היא כי הוא ישהה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתמשך התמשכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהו, אכן, מצב הדברים".

דברים דומים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 2254/08 ברקו נ' **מדינת ישראל** (19.3.2008).

ור' גם בבש"פ 2016/05 חודיארוב נ' **מדינת ישראל** (31.3.2005):

"אין הצדקה עניינית לסטות מחלופת מעצר שהוטלה, אך מן הטעם שנאשם מתכנן להשתלב בלמודים או עבודה במהלך משפטו, גם אם הדבר עשוי להועיל להליך שיקומו. נקודת המוצא היא כי הסדר חלופת המעצר כפי שנקבע במקורו הוא זה אשר יהא תקף עד לתום המשפט, ואין לסטות ממנו אלא בנסיבות מיוחדות ומטעם מיוחד המצדיק שינוי ההחלטה. בית המשפט המחוזי שקל בקפידה ... וקבע הסדר חלופת מעצר המורכב מתנאים שונים שיש בהם כדי לענות על תכלית המעצר. שינוי התנאים משמעותו הפרת האיזון האמור אשר ניתן להצדיקו רק מקום שיש טעם מיוחד לכך, טעם כזה אינו קיים כאן, ואין די ברצונה של העוררת לצאת מן הבית למטרת למודים כדי לשמש טעם כזה".

הוא הדין לענייננו.

המבקש שוחרר כבר בחודש אוגוסט לחלופת המעצר שהציע. תנאי השחרור מאפשרים לו לצאת ממקום מעצר הבית, למשך שש שעות בכל יום. בנסיבות אלו, הנחת המוצא היא כי הסדרים אלו ימשיכו ויחולו עד תום משפטו.

לא מצאתי כי בענייניו של המבקש חלות נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מהסדר הפיקוח שהוא עצמו הציע. גם אם עושה המבקש צעדים טיפוליים כאלה ואחרים לשם שיקומו (ואין בפני אינדיקציה כי אכן אלו הם פני הדברים), הרי שאין בכך כדי להוביל בהכרח להקלה בתנאים המגבילים שהוטלו על המבקש במסגרת הליכי המעצר.

לא מצאתי כי מעת שניתנה החלטת השחרור (ביום 16.8.16) ועד היום - חל שינוי דרסטי המצדיק עיון חוזר בתנאי השחרור. אף איני סבור כי מדובר בפרק **זמן ניכר** שחלף מעת החלטת השחרור. נראה כי משפטו של המבקש מתנהל כסדרו. התיק קבוע לשמיעת טיעונים לעונש לחודש פברואר, ואף עובדה זו יש להביא בחשבון במסגרת השיקולים אם להיעתר לבקשה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב טבת תשע"ז, 10 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.